

opusdei.org

Ett banbrytande initiativ: MONTEFALCO

I början av år 1951, i Mexiko, gjorde några medlemmar i Opus Dei – Manuela Ortiz, Cristina Ponce, Margarita Mendoza m.fl. – en lokalundersökning i Montefalco för att söka efter en plats, där man kunde initiera en serie verksamheter för utbildning och undervisning.

2010-12-08

De blev alla skakade över att se förstörelsen, som denna plats förfallit i. Under den mexikanska revolutionen hade sockerhaciendan i Santa Clara satts i lågor; endast den klassiska koloniala kyrkan hade räddats, muren till egendomen och sidorna. Trots byggnadens beklagliga tillstånd avlade några unga kvinnor räkenskap över hur stor den mänskliga potentialen i trakten skulle vara. Till följd därav åtog sig, år 1952, don Pedro Casciaro, dåvarande consiliarius för Opus Dei i Mexico, uppdraget att organisera återuppbyggnaden av de byggnader, som började användas år 1954.

Montefalcos början sammanfaller intimt med Guadalupe Ortiz de Landázuris liv, hon vars optimistiska tro smittade de andra. Resultatet av denna tro var att verksamheterna utvecklades i ett mottagande och värdigt klimat, trots de uppenbara materiella bristerna.

Dessutom arbetade alla pådrivna och uppmuntrade av Msgr. Josemaría Escrivá, som år 1952 – kanoniserad den 6 oktober 2002 – skrev till dem: ”jag tror att denna aktivitet med bondhustrurna kommer att ge stor ära åt Gud och blir en stor tjänst åt denna nation: hur många heliga människor skall ni inte träffa!”

År 1958, efter år av ansträngningar och offer för att återuppbygga den före detta haciendan, begav sig Margarita Mendoza på nytt till Montefalco med projektet att påbörja en skola, som skulle förbättra situationen för kvinnor på landsbygden i Valle di Amilpas.

De första lärarna – Lourdes Chapa, Victoria Segovia och Guardalupe Herrera – ägnade sig åt att i omgivningen av den före detta haciendan söka elever på mer än 14 år som skulle vilja studera i jordbruksskolan i Montefalco, där

undervisningen började i januari 1959 med trettio tre flickor.

Undervisningen försiggick på eftermiddagen, så att eleverna skulle få ledigt på förmiddagen för att hjälpa den egna familjen på landet eller i hushållsarbete. Studierna varade i två år, men de som inte hunnit gå i grundskolan måste göra ett år till.

Praktiklektionerna innebar tillskärning, broderi, husmanskost och bakning, hantverk med flätning av korg och agave, vidare grundläggande kunskaper i snickeri och inredning. Samtidigt gavs undervisning i språk, handstil och rättskrivning, aritmetik, hygien, historia och geografi, hushållsekonomi och religion.

Vid sidan av den vanliga undervisningen organiserades också aktiviteter, som låg utanför skolan, i vilken elevernas mödrar och systrar

kunde delta; det var sedan ett undervisning centrum för ungdomar från alla håll.

Som tiden gick, visade det sig nödvändigt att öppna en högre skola, som gav ungdomarna i delstaten Morelos möjlighet att fortsätta studierna. År 1968 fick 18 elever tillgång till högre undervisning via TV i Montefalco.

Skolans anseende spreds så småningom till andra byar, och efterhand öppnades ett gymnasium och en skola för lärarutbildning. Många elever från Montefalco har sedan fortsatt studierna vid Universitetet. Antalet utexaminerade i Montefalcoskolan uppgår numera till nästan 4000 elever.

Jfr. Lucina Moreno Valle y Mónica Meza, Montefalco, 1950: una iniciativa pionera para la promoción de la mujer en el ámbito rural

mexicano, *Studia et Documenta* , Vol.
2, 2008.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/ett-
banbrytande-initiativ-montefalco/](https://opusdei.org/sv-se/article/ett-banbrytande-initiativ-montefalco/)
(2025-04-01)